

اثرات تجویز خوراکی آلوتی-۱ در مدل جوجه

علی مهدوی^۱ (Ph.D)، مرتضی صابری^۲ (M.Sc)، غلامعلی جلودار^۳ (Ph.D)، ابراهیم شهروزیان^{۴*} (Ph.D)

۱- گروه بهداشت دام، دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

۲- گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

۳- گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

چکیده

هدف: اثبات اثرات تجویز خوراکی آلوتی-۱ در مدل جوجه انجام گرفت.

روش کار: ۲۴۰ جوجه یک روزه (سویه راس ۳۰۸، ۴۵ و ۴۰۴) تکرار شامل ۱۲ گروه تصادفی استفاده شد. گروه شامل: (۱) پایه و سایر گروه‌ها (۲) حیره پایه به علاوه ۱/۱، ۲/۲، ۳/۳ آلوتی-۱ به علاوه آنتی-بیوتیک بنیامایسین بود.

افته‌ها: اختلاف معنی‌دار بین گروه‌ها در آلومین و فعالیت آنزیم ALP در ۱۴، ۲۸، ۴۲ رگی مشاهده شد. تفاوت معنی‌دار در مقادیر پروتئین تانک و بولین در ۱۴ رگی معنی‌دار بود. کوز خون گروه ۳/۳ آلوتی-۱ را ۲۸، ۴۲ رگی، و هم‌زمان گروه ۱/۱ آلوتی-۱ در ۲۸ رگی کاهش معنی‌دار را نشان داد. بیشترین رین‌تعداد در ۲۸ رگی در گروه ۳/۳ آلوتی-۱ در ۲۸ رگی مشاهده شد. هم‌زمان بیشترین هتروفیل در گروه‌ها مشاهده شد. در ۴۲ رگی بیشترین آنوسیت در گروه‌ها سطح خونی خونی آلوتی-۱ را نشان داد. تیترا آنتی-بیه پادگن SRBC در ۲۸ رگی بیش معنی‌دار را نشان داد. سایر گروه‌ها داشت.

نتیجه‌گیری: خلط ۱/۱ آلوتی-۱ غذایی، احتمالاً در وصال را تحریک می‌کند و می‌تواند به بهبود عملکرد جوجه برای مقابله با عوامل عفونی اضافه شود.

کلیدی: آلوتی-۱، سلولی، جوجه‌ها

مقدمه

در هر زمان وجود داشته باشد. استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها و واکسن‌ها، راه‌حل‌هایی هستند که امروزه پرورش‌دهندگان در چنین شرایطی از آن‌ها استفاده می‌کنند. لیکن ایمن‌سازی و افزایش مقاومت گله در برابر تمامی اجرام بیماری‌زا امکان‌پذیر نیست. در بعضی موارد مثل مایکوپلاسماها و واکسن‌ها، ایمنی مطلوب را ایجاد نمی‌کنند و در بعضی موارد هنوز واکسن

عوارض ناشی از باکتری‌ها، ویروس‌ها، انگل‌ها و ترکیبات سمی الزاماً به صورت بیماری بروز نکرده و ممکن است بر روی سیستم ایمنی تأثیر گذاشته و موجب اختلال در رشد شوند [۱]. عدم وجود نظارت بر سلامت اقلام خوراکی در صنعت طیور سبب شده است که احتمال ورود اجرام بیماری‌زا

اما مدل‌های دیگری نیز هستند که به دلایل سهولت دسترسی و پرورشی و پژوهش‌های خاص مورد توجه هستند. پرندگان از جمله جوجه‌های مرغ از جمله مدل‌هایی هستند که در تحقیقات زیست پزشکی شامل آترواسکلروزیس، تغذیه، جراحی، سنجش ایمنی، تست‌های سمیت و کشاورزی مورد مطالعه قرار می‌گیرند [۷].

گیاه دارویی آلوئه‌ورا با توجه به خواص آن، به نظر می‌رسد بر عمل‌کرد ایمنی و ضریب تبدیل پرند اثر داشته باشد. لذا هدف از انجام پژوهش حاضر، ارزیابی عمل‌کرد سیستم ایمنی (همورال و سلولی) به منظور افزودنی رشد و تحریک‌کننده ایمنی سلولی و همورال برای مقابله با بیماری‌های عفونی (ویروسی و باکتریایی و انگلی) می‌باشد.

مواد و روش‌ها

۱۳۰۰ احرا و مدیران، جوجه‌ها، گوشتی این مطالعه در دانشکده دام‌پزشکی دانشگاه سمنان و بر اساس دستورالعمل قوانین رفاهی حیوانات آزمایشگاهی دانشکده دام‌پزشکی دانشگاه سمنان انجام گردید. همه جوجه‌ها در قفس‌های ۱*۱/۵ که کف آن‌ها با تراشه‌های چوب پوشیده شده بود، و تحت شرایط مدیریت استاندارد جاده‌ی حیوانات بودند، قرار گرفتند. تعداد دویست و چهل جوجه گوشتی یک روزه نژاد راس ۳۰۸ از جوجه‌کشی محلی تهیه شد و به صورت کاملاً اتفاقی به پنج گروه با چهار تکرار تقسیم شدند. گروه‌ها شامل گروه کنترل (جیره پایه بدون افزودنی‌ها به جیره)، گروه بعدی (جیره پایه مخلوط با ویرجینیامایسین (۰/۱ gr/kg diet) و برای سه گروه دیگر یک، دو و سه درصد ژل آلوئه‌ورا به جیره اضافه شد. جیره گروه‌های آزمایشی از روز ۱ تا ۴۲ در اختیار جوجه‌ها قرار گرفتند. نیازهای تغذیه‌ای جوجه‌های گوشتی به صورت آزاد در دوره‌های مختلف آزمایشی: دوره رشد (۰ تا ۱۰)، دوره رشد (۱۱ تا ۲۴) و دوره پایانی (۲۵ تا ۴۲) از جداولی که آب و غذا را برای جوجه‌های راس ۳۰۸ فراهم کرده بود، استخراج گردید. جوجه‌ها با برنامه واکسیناسیون معمول تلقیح شدند. برنامه نوردی ۲۳ ساعت روشنایی و ۱

مؤثری ساخته نشده است. مصرف آنتی‌بیوتیک‌ها نیز علاوه بر افزایش هزینه‌های تولید و ایجاد مقاومت میکروبی، می‌تواند سلامت مصرف‌کنندگان این تولیدات را نیز به خطر اندازد. با توجه به محدودیت‌های موجود در راه‌حل‌های پیشنهاد شده، لازم است روش جایگزین و مناسبی که موانع روش‌های قبلی را نداشته باشد، ارائه گردد. تحریک سیستم ایمنی طیور روش مناسبی برای مبارزه با اجرام بیماری‌زا است که از راه‌های مختلف وارد گله‌های طیور می‌شوند. چندین تعدیل‌کننده ایمنی سنتزی و طبیعی برای تنظیم پاسخ‌های ایمنی وجود دارد که باعث بهبود عمل‌کرد تولید پرند می‌شود. به دلیل این‌که تولیدات طیور به مصرف مستقیم انسان می‌رسد، بیش‌ترین تمایل به مصرف ترکیبات طبیعی و گیاهی وجود دارد. تعدیل‌کننده‌های ایمنی گیاهی، به دلیل در دسترس بودن فراوان آن‌ها، فراوری آسان، کارایی قوی و حداقل مقدار باقی‌مانده در محصولات دامی مورد مصرف انسان، ایده‌آل هستند [۲-۴]. یکی از این ترکیبات گیاهی و طبیعی، استفاده از ژل آلوئه‌وار است. آلوئه‌ورا گیاه بومی آفریقای شمالی و متعلق به خانواده لیلیاسه ۲ می‌باشد که گیاهی با برگ‌های گوشتی ضخیم است. در ترکیب شیمیایی این گیاه، پلی‌ساکاریدهای محلول در آب، پیش‌ساخت‌های پروستاگلاندین‌ها، ویتامین‌های A، C، E، ساپونین، استرول‌های گیاهی و اسیدهای آمینه یافت می‌شود. معروفیت تاریخی این گیاه به دلیل اثرات درمانی و مکمل غذایی می‌باشد. آلوئه‌ورا از گیاهان دارویی است که برای درمان التهاب، بهبود سوختگی، تحریک و تقویت و تعدیل سیستم ایمنی مورد استفاده قرار می‌گیرد. فعالیت‌های تعدیل سیستم ایمنی در چندین مدل حیوانی نشان داده شده است [۵]. آزمایشات *in vitro* نشان داده‌اند که تزریق عضلانی ۵۰۰ میکروگرم (به ازای هر جوجه ۲ ماهه) آسمانان می‌تواند اثر و دوام ظرفیت فعالیت ماکروفاژهای سیستم ایمنی را افزایش دهد [۶].

در تحقیقات زیست پزشکی از مدل‌های متنوع حیوانی برای مطالعات تجربی استفاده می‌شود. عمده این پژوهش‌ها روی جوندگان از جمله موش سوری و رت انجام می‌پذیرد.

علیه دومین تزریق گلبول قرمز گوسفند نشان داده که اختلاف معنی داری نسبت به گروه شاهد وجود دارد ($P < 0.05$) (جدول ۶).

۱.۱. دومین تزریق SRBC اثر مقادیر مختلف آلونته‌ورا روی اولین تزریق SRBC، در هیچ یک از گروه‌ها اختلاف معنی داری را نشان نداد. (جدول ۵). با توجه به تجویز مقادیر مختلف آلونته‌ورا و به تبع آن، تیترا آنتی‌بادی مترشحه

جدول ۱. مقایسه میانگین (\pm SEM) مقادیر گلوکز، پروتئین تام، آلبومین و آلکالین فسفاتاز (ALP) در ۱۴ روزگی

گروه‌ها	پروتئین تام ($\frac{gr}{dl}$)	آلبومین ($\frac{gr}{dl}$)	گلوبولین ($\frac{gr}{dl}$)	گلوکز ($\frac{mg}{dl}$)	(U/L) ALP
شاهد	۳/۳۹±۰/۱۵ ^{ab}	۲/۱۲±۰/۰۸ ^a	۱/۲۶±۱/۱۵ ^{ab}	۷۷۲۱۴±۷/۶۳ ^b	۲۸۶/۱۶۸۷/۷۶ ^a
ویرجینیامایسین	۳/۳۰±۱۷۰ ^{.ab}	۱/۸۰±۰/۰۶ ^a	۱/۵۱±۰/۱۵ ^{ab}	۸۸۳۲۸/۹۱ ^b	۲۸۱/۱۸۱/۰۸ ^a
۱٪ آلونته‌ورا	۳/۱۴±۰/۱۸ ^b	۱/۷۴±۰/۰۹ ^a	۱/۵۵±۰/۱۷ ^{ab}	۸۸۷۲۰۷/۱۷ ^b	۲۷۱/۱۶۳۶/۸۹ ^a
۲٪ آلونته‌ورا	۳/۰۸±۰/۰۴ ^b	۲/۰۱±۰/۱۱ ^a	۱/۰۷±۰/۱۲ ^b	۲۰۳۰۸/۰۴ ^a	۱۶۲۶۳/۴۱ ^a
۳٪ آلونته‌ورا	۳/۶۹±۰/۱۹ ^a	۱/۸۷±۰/۲۱ ^a	۱/۸۲±۰/۳۴ ^a	۷۸۶۱۷۰/۵۸ ^c	۲۵۴/۱۵۲۷/۹۱ ^a
SEM	۰/۰۷	۰/۰۵	۰/۰۹	۴/۶۵	۵/۰۳

* حروف غیر مشابه در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار آماری می باشد ($P < 0.05$).

جدول ۲. مقایسه میانگین (\pm SEM) مقادیر گلوکز، پروتئین تام، آلبومین و آلکالین فسفاتاز (ALP) در ۲۸ روزگی

گروه‌ها	پروتئین تام ($\frac{gr}{dl}$)	آلبومین ($\frac{gr}{dl}$)	گلوبولین ($\frac{gr}{dl}$)	گلوکز ($\frac{mg}{dl}$)	(U/L) ALP
شاهد	۳/۰۰±۰/۱۱ ^a	۱/۵۲±۰/۰۶ ^a	۱/۴۸±۰/۱۳ ^a	۲۵۲/۴۷±۱۴/۴۷ ^a	۲۸۹/۷۵±۱۸/۹۳ ^a
ویرجینیامایسین	۲/۷۴±۰/۱۱ ^a	۱/۶۷±۰/۱۱ ^a	۱/۱۱±۰/۰۹ ^a	۲۱۶/۸۴±۲۲/۶۷ ^{ab}	۲۷۷/۶۰±۱۷/۹۷ ^a
۱٪ آلونته‌ورا	۲/۸۷±۰/۱۲ ^a	۱/۶۴±۰/۰۹ ^a	۱/۲۳±۰/۱۵ ^a	۱۸۴/۱۴±۱۰/۵۲ ^c	۲۸۴/۶۹±۱۸/۳۵ ^a
۲٪ آلونته‌ورا	۲/۹۴±۰/۱۲ ^a	۱/۷۱±۰/۱۰ ^a	۱/۲۴±۰/۱۸ ^a	۲۳۰/۹۱±۱۲/۴۴ ^{ab}	۲۷۸/۵±۱۸/۰۱ ^a
۳٪ آلونته‌ورا	۷۸۲±۰/۱۹ ^a	۱/۵۳±۰/۰۸ ^a	۱/۲۴±۰/۱۹ ^a	۲۰۲/۶۷±۸/۳۶ ^{bc}	۲۶۵/۹۴±۱۶/۶۸ ^a
SEM	۰/۰۶	۰/۰۴	۰/۰۷	۷/۲۱	۰۷۵

* حروف غیر مشابه در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار آماری می باشد ($P < 0.05$).

جدول ۳. مقایسه میانگین (\pm SEM) مقادیر گلوکز، پروتئین تام، آلبومین و آلکالین فسفاتاز (ALP) در ۴۲ روزگی

گروه‌ها	پروتئین تام ($\frac{mg}{dl}$)	آلبومین ($\frac{mg}{dl}$)	گلوبولین ($\frac{mg}{dl}$)	گلوکز ($\frac{mg}{dl}$)	(U/L) ALP
شاهد	۳/۲۳±۰/۰۷ ^a	۱/۳۳±۰/۰۴ ^a	۱/۸۹±۰/۰۶ ^a	۲۰۸/۰۷±۴/۴۴ ^a	۲۸۰/۱۸۸۵/۰۳ ^a
ویرجینیامایسین	۳/۱۶±۰/۱۵ ^a	۱/۴۴±۰/۰۹ ^a	۱/۷۱±۰/۰۸ ^a	۲۱۱/۵۶±۴/۵۵ ^a	۲۷۱/۱۶۵۱/۹۳ ^a
۱٪ آلونته‌ورا	۳/۲۴±۰/۱۲ ^a	۱/۴۵±۰/۰۶ ^a	۱/۷۸±۰/۰۸ ^a	۲۰۴/۸۸±۴/۱۱ ^a	۲۶۲/۱۶۷۴/۳۶ ^a
۲٪ آلونته‌ورا	۳/۲۹±۰/۰۸ ^a	۱/۴۱±۰/۰۵ ^a	۱/۸۸±۰/۰۵ ^a	۲۲۰/۳۸±۱۰/۸۰ ^a	۲۵۸/۱۵۲۹/۶۲ ^a
۳٪ آلونته‌ورا	۳/۱۵±۰/۱۲ ^a	۱/۴۰±۰/۰۴ ^a	۱/۷۶±۰/۱۴ ^a	۱۷۸/۵۵۴/۳۹ ^b	۲۵۷/۱۵۳۷/۳۹ ^a
SEM	۰/۰۵	۰/۰۲	۰/۰۴	۳/۵۱	۴/۹۲

* حروف غیر مشابه در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار آماری می باشد ($P < 0.05$).

جدول ۴. مقایسه میانگین (± SEM) درصد گلبولهای سفید خون در ۲۸ روزگی

گروه‌ها	شاهد	ویرجینیامایسین	۱٪ آلوئه‌ورا	۲٪ آلوئه‌ورا	۳٪ آلوئه‌ورا	SEM
لنفوسیت	۶۲/۸۷±۲/۵ ^b	۶۱/۲۵±۳/۲۳ ^b	۶۸/۲۵±۰/۵۷ ^{ab}	۶۶/۱۲±۱/۶۸ ^{ab}	۷۳/۱۲±۶۷ ^a	۱/۲۰
هتروفیل	۳۲/۵۰±۲/۴۴ ^a	۳۱/۷۵±۳/۳۲ ^a	۲۲/۷۵±۱/۶۲ ^{bc}	۲۵/۵۰±۱/۵۷ ^{ab}	۱۷/۵۰±۱/۷۰ ^c	۱/۲۴
مونوسیت	۳/۱۲±۰/۲۹ ^c	۵/۲۵±۰/۴۵ ^b	۷/۶۲±۰/۳۷ ^a	۶/۸۷±۰/۴۸ ^a	۶/۶۲±۰/۶۸ ^a	۰/۳۲
اُوزوفیل	۱/۵۰±۰/۳۲ ^a	۱/۷۵±۰/۳۱ ^a	۱/۳۷±۰/۱۸ ^a	۱/۵۰±۰/۳۲ ^a	۱/۶۲±۰/۱۸ ^a	۰/۱۲
بازوفیل	۰/۱۲±۰/۱۲ ^a	۰/۰۲
نسبت هتروفیل به لنفوسیت	۰/۰۶±۰/۵۴ ^a	۰/۵۴±۰/۰۸ ^a	۰/۳۳±۰/۱ ^{bc}	۰/۳۹±۰/۰۳ ^{ab}	۰/۲۴±۰/۰۹ ^c	۰/۰۳

* حروف غیر مشابه در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار آماری می باشد (P<۰/۰۵).

جدول ۵. مقایسه میانگین (± SEM) درصد گلبولهای سفید خون در ۴۲ روزگی

گروه‌ها	شاهد	ویرجینیامایسین	۱٪ آلوئه‌ورا	۲٪ آلوئه‌ورا	۳٪ آلوئه‌ورا	SEM
لنفوسیت	۵۷/۶۵±۲/۹۴ ^b	۵۶/۴۵±۲/۱۲ ^b	۶۸/۸۷±۱/۷۱ ^a	۶۵/۱۲±۲/۷۹ ^a	۶۳/۶۲±۲/۴۳ ^{ab}	۱/۱۱
هتروفیل	۳۷/۹۷±۳/۴۰ ^a	۳۷/۰۵±۲/۸۰ ^{ab}	۲۳/۶۲±۱/۸۱ ^b	۲۷/۵۰±۲/۶۳ ^{ab}	۲۹±۲/۴۰ ^{ab}	۱/۲۴
مونوسیت	۳/۶۲±۰/۶۲ ^c	۴/۵±۲/۷۰ ^b	۶/۱۲±۰/۵۱ ^a	۵/۲۵±۰/۴۱ ^a	۵/۸۷±۰/۴۴ ^a	۰/۲۷
اُوزوفیل	۰/۷۵±۰/۳۱ ^b	۲±۰/۲۶ ^a	۱/۳۷±۳۷ ^{ab}	۲/۱۲±۰/۴۷ ^a	۱/۳۷±۰/۳۷ ^{ab}	۰/۱۷
بازوفیل	۰/۱۲±۰/۱۲ ^a	۰/۰۲
نسبت هتروفیل به لنفوسیت	۰/۶۸±۰/۰۹ ^a	۰/۶۸±۰/۰۶ ^a	۰/۳۴±۰/۰۳ ^b	۰/۴۴±۰/۰۶ ^{ab}	۰/۴۷±۰/۰۶ ^{ab}	۰/۰۳

* حروف غیر مشابه در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار آماری می باشد (P<۰/۰۵).

جدول ۶. مقایسه میانگین (± SEM) SRBC

گروه‌ها	SRBC base (بدون تزریق)	اولین تزریق SRBC (Log ₂ میانگین)	دومین تزریق SRBC (Log ₂ میانگین)
شاهد	.	۰/۶۲±۰/۳۷ ^a	۰/۵۰±۰/۲۷ ^c
ویرجینیامایسین	.	۰/۸۷±۰/۱ ^a	۱/۷۲±۰/۹۱ ^b
۱٪ آلوئه‌ورا	.	۰/۶۲±۰/۷۴ ^a	۲/۳۷±۱/۰۶ ^a
۲٪ آلوئه‌ورا	.	۱/۱۲±۰/۸۳ ^a	۱/۵۰±۰/۷۵ ^b
۳٪ آلوئه‌ورا	.	۰/۳۷±۰/۷۴ ^a	۱/۶۲±۰/۹۱ ^b
SEM	.	۰/۱۴	۰/۱۸

* حروف غیر مشابه در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار آماری می باشد (P<۰/۰۵). * تیتراهای آنتی بادی بر اساس میانگین Log₂ بیان شده است.

*** Sheep Red Blood Cell = SRBC

بحث و نتیجه گیری

بوده، اما نتیجه مقدار گلوبولین، منطبق بر یافته‌های پژوهشگران نام برده می‌باشد. این محققان در طی پژوهشی، ۴۰ موش صحرایی را به ۴ گروه، دارای ۱۰ موش صحرایی تقسیم کردند. گروه اول (شاهد) حاوی آب آشامیدنی بدون عصاره آلوئه‌ورا، گروه دوم دارای ۵۰ ppm عصاره آلوئه‌ورا مخلوط در آب آشامیدنی، گروه سوم حاوی ۱۰۰ ppm عصاره آلوئه‌ورا مخلوط در آب آشامیدنی بوده و به گروه چهارم ۱۵۰ ppm

فراسنجه‌ای ... ایمایی خون همان‌طور که نتایج نشان داد افزودن مقادیر مختلف آلوئه‌ورا بر روی پروتئین تام، آلبومین و گلوبولین سرم در روزهای ۱۴، ۲۸ و ۴۲ اثر معنی‌داری نداشته است. نتایج مقادیر پروتئین تام و آلبومین پژوهش حاضر در تضاد با نتایج Taiwo و همکاران (۲۰۰۵)

پژوهش ما که نشان داد در جوجه‌های گوشتی، ژل آلئوهورا باعث کاهش معنی‌داری در قند خون می‌گردد ($P < 0.05$)، همخوانی دارد [۱۷، ۱۶].

نتایج مربوط به آنتی‌بیوتیک ویرجینیامایسین نیز نشان داد که این آنتی‌بیوتیک تأثیری روی پروتئین تام، آلومین، گلوبولین، گلوکز و ALP ندارد و این امر مشابه با نتایج Mathivanan و همکاران (۲۰۰۷) بود. این پژوهشگران گزارش کردند که گروه حاوی ویرجینیامایسین تأثیر قابل توجهی روی گلوکز، تیترا SRBC، تعداد کل لکوسیت‌ها، فعالیت آنزیم ALP، پروتئین تام، آلومین و گلوبولین در مقایسه با گروه شاهد در جوجه‌های گوشتی نداشت [۱۸].

نتایج مربوط به ALP نیز نشان می‌دهد که مقادیر مختلف ژل آلئوهورا در کاهش میزان ALP تأثیرگذار نیست.

پژوهشی روی جوجه‌های گوشتی با ترکیب چهار گیاه آلئوهورا، سیر، زنجبیل، و زرشک انجام شد. در این آزمایش نشان داده شد که این چهار گیاه باعث افزایش قابل توجه پروتئین تام و کاهش معنی‌دار ALP می‌شود ($P < 0.05$)، هم‌چنین این گیاهان با افزایش میزان انسولین سبب کاهش قند خون می‌شوند [۱۷].

با توجه به استفاده از چهار گیاه در این پژوهش کاهش آنزیم ALP را دقیقاً نمی‌توان به آلئوهورا نسبت داد و این تحقیق نمی‌تواند معیاری برای رد نتایج تحقیق حاضر باشد.

در یک مطالعه، اثرات مکمل فیتاز میکروبی در جوجه‌های تغذیه شده با سطوح مختلف فسفر غیر فیتات، روی عمل‌کرد، احتباس مواد معدنی، مواد معدنی پلاسما و استخوان، و فعالیت آنزیم‌های سرم از جمله ALP بررسی شد و باعث افزایش این آنزیم در رشد استخوان‌های دراز شد [۱۹].

اثرات آلئوهورا روی رشد و فراسنجه‌های هاتولوژی و بیوشیمیایی در جوجه‌های گوشتی توسط سینگ و همکاران مورد بررسی قرار گرفت که هیچ اختلاف معنی‌داری در بین گروه‌ها در فعالیت آنزیمی ALP دیده نشد [۲۰].

در مطالعه دیگر توسط فلاح اثرات سطوح مختلف ژل آلئوهورا و پودر سیر در عمل‌کرد رشد و کبد در جوجه‌های

عصاره آلئوهورا مخلوط در آب آشامیدنی داده شد. نتایج نشان داد که مقدار پروتئین تام ۱۴ روزگی، در بین گروه‌ها اختلاف معنی‌داری را نداشت، اما در ۲۸ روزگی، گروه‌های حاوی عصاره آلئوهورا در آب (دوم، سوم و چهارم)، مقدار پروتئین تام آن‌ها کاهش یکسانی را داشت ($P < 0.05$). مقدار آلومین در ۱۴ و ۲۸ روزگی در گروه‌های حاوی عصاره آلئوهورا نسبت به گروه شاهد کاهش معنی‌داری را نشان داد ($P < 0.05$). مقدار گلوبولین در ۱۴ و ۲۸ روزگی در گروه‌های حاوی سطوح مختلف آلئوهورا، اختلاف معنی‌داری را با گروه شاهد نداشت [۱۰].

گلوبولین‌ها از عوامل ایمنی هستند و در طی این آزمایش نشان داده شد که آلئوهورا تأثیری بر افزایش گلوبولین‌ها نداشته است. اثر مقادیر مختلف آلئوهورا روی گلوکز بیانگر این است که گروه‌های حاوی آلئوهورا باعث کاهش معنی‌دار مقدار گلوکز نسبت به گروه شاهد شده است.

مطالعاتی در زمینه کاهش قند خون توسط ژل آلئوهورا در مدل‌های حیوانی (موش) و انسانی انجام شده است که مکانیسم تأثیر این ژل به‌طور کامل معلوم نیست، اما این فرضیه وجود دارد که آلئوهورا باعث تحریک آزادسازی و سنتز انسولین از سلول‌های β بافت جزایر لانگرهانس بشود [۱۱]. مصرف خوراکی ژل آلئوهورا به همراه گلی‌بن‌کلامید در بیماران دیابتی باعث کاهش معنی‌دار غلظت گلوکز خون گردیده است [۱۲].

مطالعاتی دیگر نشان داده است که مواد موجود در آلئوهورا با مهار گلوکونوزن باعث کاهش قند خون می‌شود [۱۳]. هم‌چنین مطالعات آزمایشگاهی نشان داد که آلئوهورا آزادسازی انسولین را از پانکراس تحریک نموده و باعث پایین آمدن مقدار گلوکز خون در موش می‌شود [۱۴]. Rajasekaran و همکاران (۲۰۰۶)، اظهار کردند که تجویز خوراکی ژل آلئوهورا ۳۰ mg/kg در موش‌های دیابتی شده با استرپتوزوسین، کاهش معنی‌داری در قند خون ناشتا را نشان داد ($P < 0.05$) [۱۵]. یافته‌های حاصل از مطالعات Sajid و همکاران (۱۹۸۹) و Mehala و همکاران (۲۰۰۸) با نتایج

این امر باعث افزایش مقدار ترشح ایمونوگلوبولین‌ها از جمله IgM و IgG2 می‌گردد. هم‌چنین آسمانان باعث افزایش لنفوسیت‌های نوع B و نوع T می‌گردد. Djenta و همکاران (۱۹۹۹)، نشان دادند که تزریق عضلانی ۵۰۰ میکروگرم از آسمانان به ازای هر جوجه می‌تواند اثر و دوام ظرفیت فعالیت مونوسیت‌های سیستم ایمنی را افزایش دهد. Kathi و همکاران (۱۹۹۹) گزارش کردند که تزریق زیر پوستی آسمانان به موش‌ها باعث افزایش گلبول‌های سفید خون، سلول‌های طحال، لنفوسیت‌ها و مونوسیت‌ها می‌شود [۲۵]. Vall-paraso و همکاران (۲۰۰۵) نشان دادند که جوجه‌های دریافت‌کننده ژل آلوتوره‌ها (مخلوط با آب آشامیدنی) افزایش معنی‌داری در تعداد کل گلبول‌های سفید در روزهای ۳۷ و ۵۲ دوره پرورش نسبت به گروه شاهد داشتند. هم‌چنین در این روزها افزایش معنی‌داری در تعداد لنفوسیت‌های خون در جوجه‌های دریافت‌کننده نسبت به گروه شاهد وجود داشت ($P < 0.05$) [۲۶]. Tan و همکاران بیان کردند که آسمانان باعث افزایش فعالیت فاگوسیتوزی و تحریک لوکوسیت‌ها و لنفوسیت‌ها و علاوه بر این موجب آزادی‌سازی اینترلوکین ۱ و α TNF می‌شود. هم‌چنین استفاده از آسمانان نشان داده است که یک اثر مثبت بر روی افزایش لنفوسیت‌ها در طحال و مغز استخوان دارد [۵].

افزودن ویرجینیامایسین در گروه ویرجینیامایسین در تحقیق نشان داد که این آنتی‌بیوتیک در ۲۸ و ۴۲ روزگی باعث تغییر معنی‌داری در تعداد مونوسیت‌ها شده است. در ۴۲ روزگی، این آنتی‌بیوتیک منجر به اختلاف معنی‌داری در تعداد ائوزینوفیل‌ها شد، اما در ۲۸ روزگی تعداد ائوزینوفیل‌ها تحت تأثیر آنتی‌بیوتیک قرار نگرفت. این آنتی‌بیوتیک تأثیری روی اختلاف معنی‌داری در تعداد لنفوسیت‌ها و هتروفیل‌ها نداشت. یافته‌های حاضر، در مورد اثر ویرجینیامایسین بر روی مونوسیت‌ها، با نتایج Mathivanan و همکاران (۲۰۰۷) مطابقت نداشت. این پژوهشگران گزارش کردند که گروه‌های حاوی ویرجینیامایسین تأثیر قابل توجهی را روی تعداد کل لکوسیت‌ها در مقایسه با گروه شاهد نداشته است [۱۸].

گوشتی مورد مطالعه قرار گرفت که نتایج آن اختلاف معنی‌داری را در بین گروه‌ها نشان نمی‌دهد [۲۱]. در میان فراسنجه‌های خونی، آلکالین فسفاتاز سرمی (ALP) شاخص بالقوه مفیدی برای رشد و استخوانی شدن ثانویه بافت‌های استخوانی است. فعالیت ALP سرمی از مجموع فعالیت‌های ALP از بخش‌های مختلف سوماتیکی، اساساً، استخوان، کبد و روده به دست می‌آید. در خون دو تا از بیش‌ترین ایزوفرم‌های مربوطه این آنزیم، ALP کبد و ALP استخوانی می‌باشد. ایزوفرم استخوانی، پروتئین متصل به غشاء است که به وسیله استتوبلاست‌ها در بافت استخوانی سنتز می‌شود و شاخص حساسی از رشد استخوانی در پستانداران و پرندگان می‌باشد. در سن بلوغ، افزایش ALP سرمی در ارتباط با حضور سم در بدن یا شرایط ضعیف تغذیه‌ای است [۲۲].

با جمع‌بندی موارد فوق و نتایج مربوطه به فعالیت این آنزیم در گروه‌های آزمایشی این پژوهش، می‌توان عدم تغییر در میزان فعالیت این آنزیم در گروه‌های آزمایشی نسبت به گروه شاهد را موثر نبودن آن در فعالیت این آنزیم به منظور تحریک رشد استخوانی دانست.

نتایج بررسی‌های فید خونی بر روی نتایج سلول‌های سفید خونی نشان داد که افزودن ژل آلوتوره‌ها در جیره غذایی جوجه‌ها باعث افزایش تعداد لنفوسیت‌ها و مونوسیت‌ها نسبت به گروه شاهد می‌شود و این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار می‌باشد ($P < 0.05$).

عمده‌ترین پلی‌ساکارید موجود در آلوتوره‌ها، آسمانان می‌باشد که یک پلیمر تشکیل شده از مانوز است و می‌تواند به گیرنده‌های مانوز در ماکروفاژها که گرایش زیادی به ساختارهای کربوهیدراتی واجد مانوز دارند متصل شده [۲۴، ۲۳]، و این اتصال باعث فعال شدن ماکروفاژها شده و در نتیجه باعث آزادی سیتوکاین‌ها از جمله اینترلوکین ۱ (IL1)، اینترلوکین ۶ (IL۱۶)، اینترلوکین ۱۲ (IL۱۲) و فاکتور نکروزکننده تومورها (α -TNF) می‌شود. از طرف دیگر اینترلوکین ۱۲، باعث تقویت عمل یاخته‌های TH1 می‌شود، که

تأثیر ژل آلوئه‌ورا در افزایش تیترا آنتی‌بادی علیه SRBC در دومین تزریق، با یافته‌های برخی پژوهش‌های پیشین، هم‌راستا بود [۲۷، ۱۶]. Mehala و همکاران (۲۰۰۸) گزارش کردند که افزودن ژل آلوئه‌ورا در مقادیر ۱٪ و ۲٪ در جیره جوجه‌های گوشتی باعث افزایش تیترا آنتی‌بادی می‌شود [۱۶].

طی تحقیقی Tizard (۲۰۰۴) ادعا کرده که پلی‌ساکاریدهای موجود در ژل آلوئه‌ورا دارای خواص درمانی از قبیل تحریک سیستم ایمنی و تحریک کردن خون‌رسانی هستند [۲۷]. Mmereole (۲۰۱۱) گزارش کرد که گنجاندن ژل آلوئه‌ورا در رژیم غذایی جوجه‌های گوشتی نه تنها باعث بهبود رشد جوجه شده، بلکه با بهبود کیفیت سیستم خونی و افزایش سیستم ایمنی، باعث بهبود سلامت و تندرستی حیوان می‌شود [۲۸].

با توجه به نتایج پژوهش حاضر می‌توان نتیجه‌گیری کرد که افزودن ۱٪ ژل آلوئه‌ورا به جیره جوجه‌های گوشتی، سطح ایمنی سلولی و همورال را افزایش می‌دهد و احتمالاً اثر سمی ندارد و یا حداقل در مقادیر آزمایشی پژوهش حاضر (۱٪، ۲٪ و ۳٪ ژل آلوئه‌ورا)، چنین اختلالی مشاهده نشده بود. هم‌چنین با بررسی مقدار گلوبولین‌ها در آزمایش مشخص شد که مقدار گلوبولین‌ها در گروه ۱٪ ژل آلوئه‌ورا بالاتر از بقیه گروه‌ها (معادل با آنتی‌بیوتیک ویرجینیامایسین) بوده و به لحاظ ایمنی سلولی و همورال حائز اهمیت است.

تشکر و قدردانی

از جناب آقای امید صفار بنیس به عنوان کارشناس حیوانات آزمایشگاهی کمال تشکر و قدردانی را داریم. از جناب آقای حسن تقی‌زاده و خانم شیرین محمودیان کارشناسان آموزش‌شده دام‌پزشکی شه‌میرزاد برای هماهنگی و تسهیل در امور مرکز حیوانات آزمایشگاهی دانشگاه سمنان و آزمایشگاه کلینیکال پاتولوژی سپاس‌گزار هستیم.

در خصوص افزایش تعداد ائوزونوفیل‌ها در ۴۲ روزگی گزارشی مشاهده نشده است. تعداد هتروفیل‌ها در ۲۸ و ۴۲ روزگی تحت تأثیر مقادیر مختلف آلوئه‌ورا نسبت به گروه شاهد و ویرجینیامایسین، کاهش معنی‌داری را نشان می‌دهد ($P < 0/05$).

آنتی‌بیوتیک ویرجینیامایسین هیچ‌گونه اثر معنی‌داری را روی بازوفیل نداشت، اما فقط در ۳٪ ژل آلوئه‌ورا افزایش معنی‌داری مشاهده شده بود ($P < 0/05$). با توجه به مشاهده فقط یک عدد بازوفیل در گروه ۳٪ ژل آلوئه‌ورا افزایش معنی‌داری گزارش شده، بنا به توصیه محققین و متخصصین، اگر در هنگام شمارش گلبول‌های سفید، بازوفیل دیده نشد، می‌توان برای آن عدد ۱ یا ۱٪ را در نظر گرفت. با توجه به این امر نمی‌توان دقیقاً افزایش بازوفیل را در ۳٪ ژل آلوئه‌ورا گزارش کرد. نسبت هتروفیل به لنفوسیت در ۲۸ و ۴۲ روزگی در گروه شاهد و ویرجینیامایسین افزایش معنی‌داری را نسبت به گروه‌های آلوئه‌ورا نشان دادند ($P < 0/05$). دلیل این افزایش، کاهش تعداد هتروفیل در گروه‌های آلوئه‌ورا می‌باشد. چون که افزایش قابل ملاحظه لنفوسیت‌ها و مونوسیت‌ها در خون رخ داده است، نه این‌که واقعاً تعداد هتروفیل در خون کم شده باشد.

سی‌اچ‌اچ ۱۰۱۴ مزگوسفند (Sheep Red Blood Cell)

SRBC تیترا SRBC پایه (بدون تزریق) و تیترا آنتی‌بادی علیه اولین تزریق SRBC، در بین گروه‌ها هیچ‌گونه اختلاف معنی‌داری را نشان نمی‌دهد، اما در دومین تیترا آنتی‌بادی بر علیه SRBC، گروه‌های حاوی ژل آلوئه‌ورا و آنتی‌بیوتیک ویرجینیامایسین افزایش معنی‌داری را با گروه شاهد داشتند ($P < 0/05$). در بین همه گروه‌ها بالاترین تیترا آنتی‌بادی مربوط به گروه ۱٪ آلوئه‌ورا می‌باشد.

اثر آنتی‌بیوتیک ویرجینیامایسین در افزایش تیترا آنتی‌بادی علیه SRBC، در تضاد با یافته‌های Mathivanan و همکاران (۲۰۰۷) بود. این محققین گزارش کردند که گروه حاوی آنتی‌بیوتیک ویرجینیامایسین تأثیر قابل توجه و معنی‌داری را روی تیترا SRBC ندارد [۱۸].

منابع

- [14] Kaufman T, Kalderon N, Ullmann Y, Berger J. Aloe vera gel hindered wound healing of experimental second-degree burns: a quantitative controlled study. *J Burn Care Rehabil* 1988; 9: 156-159.
- [15] Rajasekaran S, Ravi K, Sivagnanam K, Subramanian S. Beneficial effects of Aloe vera leaf gel extract on lipid profile status in rats with streptozotocin diabetes. *Clin Exp Pharmacol Physiol* 2006; 33: 232-237.
- [16] Mehala C, Moorthy M. Production performance of broilers fed with Aloe vera and Curcuma longa (Turmeric). *Int J Poultry Sci* 2008; 7: 852-856.
- [17] Ur Rehman S, Durrani F, Chand N, Khan RU, ur Rehman F. Comparative efficacy of different schedules of administration of medicinal plants infusion on hematology and serum biochemistry of broiler chicks. *ROAVS* 2011.
- [18] Mathivanan R, Kalaiarasi K. Panchagavya and *Andrographis paniculata* as alternatives to antibiotic growth promoters on haematological, serum biochemical parameters and immune status of broilers. *J Poultry Sci* 2007; 44: 198-204.
- [19] Viveros A, Brenes A, Arija I, Centeno C. Effects of microbial phytase supplementation on mineral utilization and serum enzyme activities in broiler chicks fed different levels of phosphorus. *Poultry Sci* 2002; 81: 1172-1183.
- [20] Singh J, Koley K, Chandrakar K, Pagrut NS. Effects of Aloe vera on dressing percentage and haematobiochemical parameters of broiler chickens. *Veterinary World* 2013; 6: 803-806.
- [21] Fallah R. Effect of adding aloe vera gel and garlic powder on performance and liver functions of broiler chickens. *Global J Anim Sci Res* 2015; 3: 491-496.
- [22] Calabuig CP, Ferrer M, Muriel R, Tilgar V. Plasma alkaline phosphatase as a sensitive indicator of age and skeletal development in wild coscoroba swans. *Wildlife Research* 2010; 37: 504-511.
- [23] Lee A, Chui PT, Aun CS, Gin T, Lau AS. Possible interaction between sevoflurane and Aloe vera. *Ann Pharmacother* 2004; 38: 1651-1654.
- [24] Tizard I. Immunity in the fetus and newborn animal. *Int J Vet Immunol* 1982; 165-177.
- [25] Kemper KJ, Small R. *Astragalus* (*Astragalus membranaceus*). *Longwood Herbal Task Force* 1999; 3: 1-18.
- [26] Valle-Paraso D, Grace M, Vidamo D, Pernell Jan S, Anunciado D, Rea Victoria P, et al. Effects of aloe vera (*Aloe barbadensis*) on the white blood cell count and antibody titer of broiler chickens vaccinated against Newcastle disease. *Philippine J Vet Med* 2014; 42.
- [27] Eynolds T. *Aloes: the genus Aloe*: CRC press; 2004.
- [28] Mmereole F. Evaluation of the dietary inclusion of Aloe vera as an alternative to antibiotic growth promoter in broiler production. *Pakistan J Nutr* 2011; 10: 1-5.
- [1] Ueda HR, Chen W, Adachi A, Wakamatsu H, Hayashi S, Takasugi T, et al. A transcription factor response element for gene expression during circadian night. *Nature* 2002; 418: 534-539.
- [2] Akhtar M, Hai A, Awais MM, Iqbal Z, Muhammad F, ul Haq A, Anwar MI. Immunostimulatory and protective effects of Aloe vera against coccidiosis in industrial broiler chickens. *Vet Parasitol* 2012; 186: 170-177.
- [3] Mashreghi M, Mollaie S, Gholami Z, Tavallaie S. Investigation on the effects of alcoholic extracts of fruit and leaves of three khorasani medicinal plants on *Escherichia coli* 0157 using spectrophotometry. *Koomesh* 2007; 8: 145-154. (Persian).
- [4] Jebelli Javan A. Combinational effects of *Trachyspermum ammi* and *Zataria multiflora* Boiss essential oils on some pathogenic food-borne bacteria. *Koomesh* 2016; 17: 374-383. (Persian).
- [5] Tan BK, Vanitha J. Immunomodulatory and antimicrobial effects of some traditional Chinese medicinal herbs: a review. *Curr Med Chem* 2004; 11: 1423-1430.
- [6] Djeraba A, Quere P. In vivo macrophage activation in chickens with Acemannan, a complex carbohydrate extracted from Aloe vera. *Int J Immunopharmacol* 2000; 22: 365-372.
- [7] yala I, Pérez BG, Doménech G, Castells M, Valdés M. Use of the chicken as an experimental animal model in atherosclerosis. *Avian and Poultry Biology Reviews* 2005; 16: 151-9.
- [8] Mahdavi A, Shivazad M, Alemi F, Zaghari M, Moravej H, Darabighane B. Digestible lysine requirement of broilers based on practical diet. *Italian Journal of Animal Science* 2012; 11: 68-76.
- [9] Kuehn L, Price S, Honaker C, Siegel P. Antibody response of chickens to sheep red blood cells: Crosses among divergently selected lines and relaxed sublines. *Poultry Sci* 2006; 85: 1338-1341.
- [10] Taiwo V, Olukunle O, Ozor I, Oyejobi A. Consumption of aqueous extract of raw Aloe vera leaves: histopathological and biochemical studies in rat and tilapia. *African J Biomed Res* 2006; 8: 169-178.
- [11] Ajabnoor MA. Effect of aloes on blood glucose levels in normal and alloxan diabetic mice. *J Ethnopharmacol* 1990; 28: 215-220.
- [12] Bunyapraphatsara N, Jirakulchaiwong S, Thirawarapan S, Manonukul J. The efficacy of Aloe vera cream in the treatment of first, second and third degree burns in mice. *Phytomedicine* 1996; 2: 247-251.
- [13] al-Awadi F, Fatania H, Shamte U. The effect of a plants mixture extract on liver gluconeogenesis in streptozotocin induced diabetic rats. *Diabetes Res* 1991; 18: 163-168.

Effects of different levels of Aloe Vera gel on some of hematological, biochemical and immunological parameters in the chicken model

Ali Mahdavi (Ph.D)¹, Morteza Saberi (M.Sc)², Gholam-Ali Jeloudar (Ph.D)³, Ebrahim Shahroozian (Ph.D)^{*2}

1 - Dept. of Animal Health Sciences, School of Veterinary Medicine, Semnan University, Semnan, Iran

2 - Dept. of Basic Sciences, School of Veterinary Medicine, Semnan University, Semnan, Iran

3 - Dept. of Basic Sciences, School of Veterinary Medicine, Shiraz University, Shiraz, Iran

(Received: 5 Dec 2015; Accepted: 14 Sep 2016)

Introduction: The present study was conducted to investigate the effects of subchronic administration of different levels of Aloe Vera gel on some biochemical and immunological factors in the chicken model.

Material and Methods: Two hundred and forty-one-day old Ross 308 (male and female) broilers were used on a completely randomized design in 5 groups with 4 replicates, and each replicate was consisting of 12 broilers. The groups included one control group (basal diet) and four experimental groups with basal diet mixed with different levels of Aloe Vera gel (1%, 2% and 3%) plus virginiamycin antibiotic.

Results: No significant difference between experimental groups was observed in serum albumin level and ALP activity on days 14, 28 and 42. On the day 14, the variation of albumin and total protein levels were significant. In the days 28 and 42, the level of blood glucose in the group receiving 3% Aloe Vera and in the group receiving 1% Aloe Vera on the day 28 was decreased significantly. On the day 28, the count of lymphocytes was raised significantly in the group receiving 3% Aloe Vera. Also in this day, the most count of heterophils was found in the control and virginiamycin groups. On the day 42, the significant rise of lymphocyte count was observed in all groups receiving Aloe Vera gel. On the day 28, the level of antibody titers against **sheep red blood cell** was raised significantly.

Conclusion: Daily supplementation with 1% Aloe Vera gel markedly potentiates cellular and humeral immunity in chickens and can be used as a food additive in order to prevent infections.

Key Words: Aloe, Cellular Immunity, Chickens

* Corresponding author. Tel: +98 9155719356

shahroozian@semnan.ac.ir